

Kansspel

Als dank voor het aangenaam verpozen krijg je, als je niet aan het beeld voldoet, ook nog eens een boete, die soms hoger is dan het afgesproken maandbedrag

Een casino, daarmee vergelijkt een ondernemer die in deze uitgave van Stad + Groen wordt geïnterviewd het spel van loven en bieden dat wij aanbesteden noemen. Je loopt je gedurende een aantal jaren de billen onder je reet vandaan – de letterlijke ongecensureerde tekst van deze ondernemer – en als dank voor het aangenaam verpozen mag je meedoen aan een kansspelletje: de aanbesteding. Het winnen van dat spel is overigens niet perse zo heel moeilijk. Je moet gewoon bereid zijn om diep te gaan, zo dicht langs het randje dat je net niet failliet gaat. Een andere ondernemer die ik deze week sprak, noemde een andere keerzijde. Als dank voor het aangenaam verpozen krijg je, als je niet aan het beeld voldoet, ook nog eens een boete, die soms hoger is dan het afgesproken maandbedrag. Ik ben maar een simpele blaadjesmaker, maar als u de rietschermen die op de voorzijde van dit blad staan niet mooi vindt (wat ze wel zijn), krijgt u echt geen geld terug. Ik zal goed, diepgaand en eerlijk luisteren naar uw bezwaren en kritiekpunten en oprecht proberen de volgende keer iets leukers op de cover te krijgen. Dat vertrouwen zult u mij moeten geven. Maar terugstorten, nee. En vertrouwt u er niet op dat ik gruwelijk mijn best doe om met minder dan niks het mooiste groenblad van Nederland te maken, dan is dat maar zo; dan zijn wij misschien niet voor elkaar geschapen en moet u ons een briefje sturen met ontslag.

Het einde van het liedje is dat zowel de beheerder als de uitvoerende partij met minder centen zijn akkertje moet rooien

Nu is het verhaal van het kansspel op zich al ernstig genoeg, maar als je er goed over nadent, is het nog erger. De onophoudelijke race naar het putje zorgt ervoor dat er helemaal geen winnaars zijn. In deze uitgave van Stad + Groen vertelt een beheerder dat hij dertig procent moet schrappen in zijn budget en dat dit nog lukt ook. Natuurlijk, er wordt slimmer gewerkt en overbodige zaken worden geschrapt, maar het einde van het liedje is dat zowel de beheerder als de uitvoerende partij met minder centen zijn akkertje moet rooien. De politiek besluit tot bezuinigen en de uitvoerende partijen mogen in een *bitch fight* het steeds kleiner wordende aantal knikkers verdelen. Een slimme aannemer besluit misschien zich af te keren van die openbare markt; dat soort aannemers zijn er steeds meer. Als gevolg daarvan zullen prijzen gaan stijgen. Dat zie je nu al op het gebied van onkruid op bestratingen. Gemeentes die relatief laat met hun bestekken op de markt zijn gekomen, betalen volgens verschillende woordvoerders substantieel meer geld, soms wel tientallen procenten meer.

Met vriendelijk groet,

Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

Be social

Scan of ga naar:

www.Stad+Groen.nl/artikel.asp?id=41-5925